

زنان

حاشیه نگاری از دیدار رهبر معظم انقلاب
با بانوان به مناسبت روز زن

بار امانت به سنگرهای خویش بردیم!

فاطمه یوسفی

فعال حوزه زن، خانواده و جمعیت

نماز صبح را خواندم و راه افتادم. در راه تمام نکات لازم برای نگهداری از فرزند ۳ ساله ام را برای همسرم در پیامی نوشتم. می دانستم این بار از فاصله گذاری خبری نیست و جمعیتی سه برابر سال گذشته حضور دارند و ناچار بودم به نبرد دخترک مشتاقم برای دیدن آقا که همیشه تصویرشان را در تلویزیون با ذوق می بوسد...

پشت در مانده‌ها

هرچه به کوچه نوشیروان نزدیک‌تر می شدیم تعداد کسانی که با سرعت در حال طی کردن مسیر بودند بیشتر می شد. خانم جوانی با روپوش سفیدی که از زیر چادرش پیدا بود شال پرچم فلسطین را به گردن انداخته و چند شال دیگر به دست، منتظر دوستان خود ایستاده بود و وقتی چند نفر از دوستانش را دید و همدیگر را دکتر خطاب کردند مشخص شد که همگی از جامعه پزشکان هستند که با این کار می خواهند همبستگی خود را با مردم مظلوم غزه به نمایش بگذارند.

جمعیت منتظر پشت دراشکیوس را که دیدم دنبال انتهای صف می گشتم؛ اما متوجه شدم صف از اینجا شروع نشده و کسانی که کارت ملاقات دارند بدون صف وارد می شوند و این مشتاقان که در تارک روغن صبح سرد زمستانی، این طور دلگرم و امیدوار ایستاده اند بانوانی هستند که از هیچ جا برای دیدار دعوت نشده و به امید باز شدن در بعد از ورود بقیه و قدم گذاشتن به خانه پدری شان منتظر فرجی هستند... از ذهن عبور کرد که ای کاش فعالان اجتماعی و فرهنگی از همه شهرها و قشرها امکان حداقل یک بار حضور و دیدار داشتند!

نماد موفقیت

با چای داغ و بخارش سرما از دل و از سر برطرف کردم و با سرعت خودم را به حسینیه رساندم و قدم گذاشتم بر زیلوه‌های آبی رنگ که برای جان‌های تشنه این روزهایمان آرامشی همچون وادی مقدس طوی دارد...

افراد سرشناس به قسمت جایگاه ویژه راهنمایی می شدند اما خانم مرضیه هاشمی، مستندساز آمریکایی-ایرانی پرس تی وی که در گوشه‌ای از سالن متواضعانه بین جمعیت نشسته بود و مصاحبه

می گرفت، نگاهم را به تحسین واداشت. تعداد زیادی صندلی انتهای سالن برای راحتی خانم‌ها به خاطر کوهلوت سن یا بارداری یا داشتن بچه کوچک و... نمای سالن را کمی متمایز از دیدارهای سابق می کرد. حال و هوای یلدایی کلاه هندوانه‌ای نوزادی که در آغوش مادرش خوابیده بود، مادرانی که با یک یا چند فرزند آمده بودند و بچه‌هایی که آن چنان به دنبال هم می دویدند که گویی روی ابرها پرواز می کنند، عذاب وجدانی مادرانه از نیاوردن دخترم در من بیدار کرد اما رنگ‌های شاد و زرق و برق

می کردند!

لباس‌های شاد محلی بعضی از خانم‌هایی که از راه دور آمده بودند، از این افکار نجاتم داد.

همسر و مادر چند شهید مدافع حرم که می شناختم شان توجهم را به خود جلب کردند. دلم می خواست این قهرمانان به جای چهره‌های رسانه‌ای و مسئولان در جایگاه ویژه نشسته باشند. سخنرانان طیف متنوعی داشتند و رشد اجتماعی و فکری بانوی مسلمان در سایه انقلاب را به رخ دوربین‌ها می کشیدند... چادری، مانتویی، حوزوی، دانشگاهی و دانش آموز که از چالش‌های حقوقی، اقتصادی و درمانی گفتند تا آموزشی، فرهنگی، مادری و فضای مجازی... نیمه‌های صحبت سخنرانان، دو مادر سالخورده پشت سرم که یکی از آنها مادر شهید بود و عکس جوان رعنائش را در آغوش گرفته بود به دوستش که مانند او مادر چند فرزند بود، می گفت: ما هم باهوش بودیم اگر شرایطش را داشتیم مدرک بالا می شدیم و حتماً به جایی می رسیدیم مثل این‌ها...! و من غمگین از اینکه شاید اگر در تربیون‌ها و جریان رسانه‌ای، جایگاه

مادر چند فرزند بودن و مادر شهید بودن هم در کنار مدارج علمی و اجتماعی به عنوان نماد موفقیت و اثرگذاری به رخ کشیده می شد، شاید آنها نگاه بالاتری به بزرگی مجاهدت تکلیف مدارانه‌ای که انجام داده بودند پیدا می کردند!

همه آنچه می خواستیم بگویم گفته شد

نوبت بیانات پدران رسید و رهبری کلام خود را با قدرانی‌ها آغاز کردند و از

همپوشانی مطالب مطرح شده با نکاتی که می خواستند بگویند، ابزار خرسندی کردند. از جایگاه متعالی حضرت زهرا (س) در آستانه میلادشان گفتند و این بانوی بزرگوار را نه فقط الگوی زنان مسلمان بلکه تمامی زنان جهان دانستند.

از جنجال‌های رسانه‌ای غرب سخن گفتند که در هیچ حوزه‌ای سیاست نه حوزه زن حاضر به مباحثه نیستند چون منطقی ندارند! حجاب را یک برخورداری دانستند نه محرومیت و با اشاره به قوانین پوشش آزاد زنان ولی کامل مردان در مجالس رسمی غرب، استفاده ابزاری و نگاه سخیف به زن را به چالش کشیدند.

از حق، وظیفه و تکلیف بانوان جهت مداخله در سیاست گفته و شایسته سالاری ارملاک ارجحیت دانستند.

برای اینکه بانوان در مسئولیت‌های خطیر اجتماعی یا بعضی مشاغل واجب کفایی مانند پزشکی زنان و معلمی بدون آسیب خوردن رسالت‌های زنانه‌شان در خانواده، بخوبی ایفای نقش کنند، هم از ضرورت حفظ کرامت و امنیت زن در محیط خانواده و حمایت همه جانبه همسران گفتند هم از لزوم وضع قوانین بازدارنده هرگونه ظلم و تبعیض به بانوان.

در پایان با ظریف‌تر و دقیق‌تر نامیدن نگاه زنان در شناخت اشخاص، جریان‌ها و نامزدهای انتخاباتی، به نقش مهم آنها هم جهت ترغیب خانواده به مشارکت فعال و آگاهانه در انتخابات اشاره کردند و هم به ایفای نقش در جامعه... با اشاره ایشان به وقت اذان خوشمان با دوست به سر شد و بانوان آینده ساز سرزمین، بار امانت بر دوش به سنگرهای مجاهدت خود بازگشتند...

